Errades que maten

Pedro Alcalá es va marcar en pròpia en les dues primeres derrotes del Girona a domicili, als camps de l'Albacete (1-0) i el Cadis (2-0). Tampoc va estar encertat en refusar una centrada inofensiva al camp de la Ponferradina, que es va convertir en l'1-0 d'Asier Benito i el partit va acabar amb empat a un. I ahir, en el minut 19, el central de Mazarrón es va adormir amb la pilota als peus permetent que un davanter perillosíssim com Marcos André li robés la cartera i encarés Juan Carlos amb tranquil·litat per marcar l'1-0. Una errada clamorosa més del central i un altre gol en contra, que va complicar moltíssim el partit per als gironins. I és que quan un equip no té la confiança plena aquestes errades maten, et destrossen anímicament i et deixen gairebé sense capacitat de reacció. Perquè el Girona no està per anar regalant gols, com en altres partits també ha fet Juan Carlos o com va fer ahir mateix Jozabed facilitant el contraatac del 0-2, però sembla que s'està convertint en una constant i els rivals agraeixen tantes facilitats. És igual a qui li passi, perquè encara que Alcalá no sigui la primera vegada que falli el mal és comú en tot l'equip i el Girona necessita d'una vegada per totes que aquestes errades s'acabin.

Després de l'errada que es va convertir en el 0-1 quan pràcticament no havia passat absolutament res sobre la gespa, una bona part de l'afició de Montilivi va pagar la impotència amb Alcalá. En les dues o tres vegades següents que el de Mazarrón va intervenir en el joc l'afició el va xiular, descontenta en part amb el seu rendiment i desconcertada també en veure com l'equip anava més enrere que endavant en alguns moments. Ho va pagar Alcalá, com altres dies li ha tocat a Granell. Però la veritat és que el central va reaccionar prou bé a la seva errada, completant un partit correcte en molts aspectes que lògicament no deixarà un bon record a ningú perquè la llosa del 0-1 pesa massa. Però Alcalá va ser dels jugadors del Girona que més feina van tenir, i és que Marcos André va olorar sang en la primera acció i va intentar treure'n profit des de llavors, però va topar amb l'experiència del central perquè a la seva manera, sense fer res vistós i sense transmetre una gran seguretat, el de Mazarrón va anar resolent totes les accions amb prou solvència. En la primera part ho va fer progressivament, generant en alguns moments molts dubtes amb la pilota als peus i regalant més d'una vegada la possessió al Mirandés amb pilotades sense cap sentit. Però en la segona, i fins que el Girona va tocar fons amb el 0-2 i el posterior 0-3, on poca cosa hi va poder fer perquè les accions el van agafar fora de posició –en aquell moment la jugada ho requeria–, Alcalá va ser un dels pocs que es van salvar, juntament amb Juanpe, i és que si no arriba a ser per alguna intervenció salvadora ves a saber si avui no estaríem parlant d'una maneta al Girona d'un equip que no havia guanyat mai a Montilivi a 2a A.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 23-12-2019, Pàgina 5

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1715321-errades-que-maten.html